

Andreu Ibáñez. Tecnòleg Parc Científic

“Tenim dèficit de tècnics informàtics i enginyers”

Trapero, en llibertat sense mesures addicionals

El major declara a l'Audiència Nacional

EL PUNT AVUI+

1,50€

Edició de Lleida

DISSABTE • 24 de febrer del 2018. Any XLIII. Núm. 14558 - AVUI / Any XL. Núm. 13428 - EL PUNT

CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

Sense casella de castellà en la preinscripció escolar

PAS ENRERE • L'Estat aparca l'atac a la immersió en català després de l'últim revés del TC i en veure que no podia fer-ho

EN CATALÀ • El ministeri es desfà del seu intent d'obligar els pares a triar la llengua vehicular, però hi insistirà en el futur

IMPOTENTS • El ministre Méndez de Vigo admet que no pot canviar el model educatiu català amb l'article 155

El president del Parlament i, darrere seu, dos membres de la judicatura, quan abandonaven l'acte ■ TV3

Ni parlar dels presos polítics

Jutges i fiscals abandonen un acte quan Torrent els esmenta

Nacional

P16

ANC, darrera etapa?

Miquel Sellarès, Miquel Strubell, Pere Pugès i Enric Ainsa
Promotors del MxI, precursor directe de l'ANC

L'ESPORTIU

Futbol Premier League

Guardiola, sancionat a Anglaterra pel llaç groc

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Xavier Graset

Absents

“S i bronze i pedra i terra i oceà/per la mort són vençuts, ¿quina raó/ la bellesa tindrà per guerrear./sent tan

dèbil com frèvola és la flor?” Aquest dubte es planteja el sonet LXV de Shakespeare, de tots els que va traduir Gerard Vergés i edita Adesiara, que tinc marcat amb una multa d'aparcament que em fa de punt de llibre. 50 euros que vaig pagar per aparcar en zona de càrrega i descàrrega a Reus. Va ser amb bonificació del 50% per pagar a cuita corrents. De fet vaig voler pagar tan anticipadament que l'agent que m'havia multat encara no havia tingut temps de notificar la sanció a la hisenda municipal. M'havia deixat el paper de la denúncia al parabrisa del cotxe i havia posat en les observacions que el conductor era: absent.

A Tarragona a començaments de setmana me'n van posar una de 200 euros, que seran 100 si m'espavilo a pagar, per haver aparcat trepitjant un pas zebra que va a un no-lloc, als encontorns de l'hospital Joan XXIII, on

Tots hi hem passat o hi passarem, per l'experiència de l'absència

una bona pila de cotxes es fan amos dels solars de la zona, just quan mon germà Pep lluitava per no marxar d'aquesta vida. A la multa tarragonina també fan notar la meva absència, i ara, tristament, l'absent és ell. Un parell de multes escrites a mà posen preu a la meva, d'absència, mentre la xarxa i la comunicació telemàtica plora la seva, plora la de tants altres éssers estimats. Tots hi hem passat o hi passarem, per l'experiència de l'absència. La tensió entre presència i absència és continua. I si torno al sonet de Shakespeare lleigeixo el pensament terrible sobre el temps, sobre resistir el temps: “I on podria guardar-se el millor temps que dins el temps?” La lluita ara es mou en l'àmbit del record. Evitar que l'absent marxi del tot de les nostres vides mentre el recordem. I és que també vivim amb els absents, els que no tornaran. I també podem dir que la vida continua sense nosaltres. Arribaran noves multes pels absents que voldran que els recordem per seguir vivint en el pensament. I ja podem aparcar bé si com diu el poeta: “Tan sols i per miracle gran, seguirà en el meu vers l'amor brillant.”

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Pa i aigua

Per raons de feina, em vaig passar deu anys consumint menús del migdia en restaurants de preus assequibles. De resultes, vaig sumar uns quilos que un cop acabat aquell règim diari he procurat eliminar amb resultats més o menys satisfactoris. M'ha quedat també el costum de llegir els menús que s'anuncien en tots els restaurants quan hi passo per davant. Els consulto i penso com els combinaria: de primer plat, això; de segon, allò altre. La veritat és que el secret d'haver baixat de pes ha consistit a limitar a un plat el dinar.

Els menús diaris dels restaurants amb poques pretensions tenen per a alguns mala fama, però haig de dir que jo n'he trobat d'excel·lents. He ingerit plats de lleties no diré memorables, perquè els memorables me'ls faig a casa, però sí boníssims. Vaig quedar parat dels clients d'aquests restaurants que s'inclinen pels llegums i les verdures: lleties, cigrons, espinacs, bledes... M'havia arribat a pensar que no agradaven a ningú. Les mongetes seques són una altra cosa: si en aquests llocs no se'n mengen gaires és perquè

“Els restaurants de preu han adoptat la moda de no servir pa d'entrada

no en serveixen, i si no en serveixen és perquè s'enfilen a uns preus impossibles. Ara: també és cara la mongeta tendra i tot i així en la majoria de menús figuren bullides amb unes patatones. També em pensava que seria un plat de poc consum, però en els restaurants de menú no para de sortir de la cuina. El dia que vaig descobrir que un restaurant que freqüentava incloïa preceptivament un plat de peix per Quaresma vaig estar a punt d'arrencar a plorar. Quan vaig veure que per postres hi havia arròs amb llet, menjar blanc i un parell de bunyols, vaig anar a abraçar el cuiner. Per Sant Josep,

crema. Els restaurants de més to o no són tan detallistes o en ells les francesilles de temporada queden perdudes enmig de la carta general.

Els menús dels restaurants de menú acaben sempre igual: “pa, vi i postres”. De vegades, l'alternativa al vi, i pel mateix preu, és “aigua” o un “refresc”. El pa no falla mai, el pa te'l posen a taula d'entrada i per inclinació atàvica. No passa així en restaurants a la carta. Ara han adoptat la moda de no servir pa. No és que no en tinguin: l'has de demanar. Et pregunten: torrat?, amb tomàquet? Si el demanes tal com ve, igualment te'l fan pagar a part. Figura a la factura: “pa, tant”. L'altre dia vaig sopar en un restaurant de preu. Vam demanar aigua. Ens la van servir de l'aixeta, i ens la van fer pagar: “És que la tractem.” Molt bé: però dissimulin. Carreguin-la a l'enciam o al bistec però no em facin pagar ostensiblement l'aigua de l'aixeta, com si fos mineral o fos vi. Als clients no se'ls pot escatimar el pa i l'aigua. Després resulta que t'ofereixen, com a obsequi de la casa, un xarrup alcohòlic. Estimats restaurants de menú...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68, 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/teqapm>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Posar-hi lletra

Ja saben vostès que aquests dies a Espanya hi ha hagut tota una polèmica amb tot això de la lletra de l'himne espanyol. Tot plegat ve a tomb perquè ara fa una setmana la cantant Marta Sánchez, en una actuació al Teatro de la Zarzuela de Madrid, va posar-hi lletra i va cantar, emocionada, l'himno espanyol. "Vueeeelvo a caaasa, a mi amaaaaaada tieeerra, la que vió naaaaaacer mi coorazón aquíiii...", comença la lletra, que vist tot plegat a mi em fa pensar en l'anunci aquell de turrones El Almendro i el "vuelve a casa por Navidad". Però vaja, que tota aquesta setmana els diaris, les ràdios i les televisions espanyoles (nosaltres teníem notícies, i n'hem parlat poc) han anat plens de la polèmica. Mariano Rajoy ho ha considerat "una bona iniciativa" i Albert Rivera va considerar que Sánchez havia estat "valenta i emocionant" posant lletra a l'himne. De petit jo em pensava que allò de "Franco,

“El nou intent de Marta Sánchez de posar lletra a l'himne espanyol ha esvalotat el galliner

Franco, que tiene el culo blanco..." era la lletra de l'himne espanyol, però després ja em van explicar que no, que no en té, que l'himne espanyol, més que un himne, ve a ser com una sintonia. I no és que no hi ha hagut intents, de posar-hi lletra. Des de l'intent de Paulino Cubero ("Viva España! Cantemos todos juntos con distinta

vooooooz y un solo corazón"), Ventura de la Vega, José María Pemán, Joan Juaristi... i tants d'altres. Jo no sé si m'hi esforçaria gaire, a canviar l'himne espanyol. A mi em sembla que la que sabem tots és fantàstica. "Na na naaaa, na nanana na na náaaaaa; na na naná, na na na na, naaa, naaaaaaaa, na na na na na náaaaaaaa; na na nanana, nanananáaaaa na na, nanananana-naaaaaaaa!" Ja ho veuran. Tanquin els ulls i provin-ho: "Na na naaaa, na nanana na na náaaaaa; na na naná, na na na na, naaa, naaaaaaaa, na na na na na náaaaaaaa; na na nanana, nanananáaaaa na na, nanananana-naaaaaaaa!" Jo la trobo fantàstica, aquesta lletra de l'himne espanyol. Aquest conjunt de nas trobo que funciona molt bé. Té sonoritat, és fàcil d'aprendre, es pot tant cantar com xiular i, no ens enganyem, defineix bé què és Espanya.

De reüll

Maria Palau

El 'Guernica' tremola

Molt poc abans de morir, un neguitós Picasso va mobilitzar els seus advocats i va contactar amb el Museu d'Art Modern de Nova York (Moma) per tornar a deixar clares les condicions per traslladar el *Guernica* al seu país d'origen. És a dir, no volia que el quadre es mogués dels Estats Units fins que Espanya restituis les llibertats dels seus ciutadans i proclamés una República "genuïna". Picasso estava preocupat perquè des del 1968 el règim maniobrava per quedar-se la famosa pintura i, sota les urpes de la seva propaganda, tenia un pla per liquidar la seva significació política. És clar que els sectors més radicals del franquisme també ho estaven, de preocupats, per l'arribada de l'obra: "Sense el *Guernica* i sense Picasso hem viscut molt tranquils els espanyols", consta en la documentació d'aquelles negociacions que, lògicament, van acabar en fracàs perquè el pintor exiliat va moure cel i terra perquè no prosperessin. Sense la instal·lació de fotografies dels presos polítics del procés, la fira Arco també ha viscut molt tranquil·la fins ara. I, un cop retirada, pensa seguir-hi vivint. Tot seguirà igual. Tantes coses segueixen igual des de fa mig segle. El *Guernica* es va desplaçar a Espanya el 1981 però, vist aquest cas de censura tan escandalós, el Moma potser s'hauria de començar a plantejar reclamar-lo perquè no es compleixen cap dels requisits que Picasso va posar per al seu retorn.

Les cares de la notícia

MAJOR DELS MOSSOS D'ESQUADRA

Josep Lluís Trapero

Credibilitat policial

El major dels Mossos va comparèixer per segon cop a l'Audiència Nacional i en va sortir com havia entrat, lliure amb el passaport retingut, després de desmarcar la seva actuació i la dels Mossos de l'estratègia política i situar-la en el pla purament policial, desmentint la teoria de la Guàrdia Civil.

PRESIDENT DE TURQUIA

Recep Tayyip Erdogan

Massacre de civils

Human Rights Watch ha desmentit el govern turc confirmant i denunciant la mort de 26 civils en els atacs turcs contra la milícia kurda a la regió d'Afrim. Erdogan intenta maquillar tot el que pot la seva croada contra els kurds, que l'ha portat a una ofensiva més enllà de la frontera siriana.

ESCRITOR

Raül Garrigasait

Novel·la emergent

L'escriptor solsonès és el guanyador del premi Òmnium a la millor novel·la de l'any en llengua catalana per la seva obra *Els estranys*. Les obres finalistes del premi van ser *Robinson*, de l'escriptor gironí Vicenç Pagès Jordà, i *Els fills de Llacuna Park*, de l'escriptora de Begues Maria Guasch.

EDITORIAL

Persecució major

El procés judicial obert contra el major dels Mossos d'Esquadra, Josep Lluís Trapero, és una de les situacions més paradoxals i injustes que s'han derivat de la reacció furiosa de l'Estat sobre el referèndum de l'1 d'octubre passat, i no es pot deslligar de l'èxit que va suposar la gestió dels atemptats gihadistes del 17 d'agost a Barcelona i Cambrils per part de Trapero, el cos de Mossos i el govern català. Fora d'Espanya no s'entén la posició actual de l'home que va rebre tots els elogis per l'eficàcia, la rapidesa i el control de la situació amb què la policia catalana va respondre a l'acció terrorista, neutralitzant els autors de l'atemptat i retornant la sensació de seguretat a la població.

La imatge dels Mossos i el seu major resolent un problema d'abast internacional amb independència de les policies i el govern espanyols, el context polític de recta final cap al referèndum d'independència de Catalunya, la seva actuació proporcionada i respectuosa amb els ciutadans tant en la manifestació del 20-S com en la consulta de l'1-O, i el contrast evident amb la violència i brutalitat de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, amb el consegüent rebuig de la població catalana, han provocat la reacció orgullosa i desmesurada de l'Estat.

El govern espanyol s'ha esforçat a desprestigiar la labor dels Mossos, a exhibir que el control real del territori i de l'ordre és seu, i a defensar la indefensable actitud de les policies de l'Estat posant fora de la llei la labor de la policia de la Generalitat. La destitució del major Trapero, el seu confinament a labors administratives i la persecució judicial, impulsada des d'Interior i la Guàrdia Civil a l'Audiència Nacional, són pur acarnissament amb qui veuen com l'enemic. Un tractament injust i immerescut per a un professional competent a qui la història i la mateixa societat catalana algun dia rehabilitaran.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Querella selectiva

La fiscalia acusa Carme Forcadell i tres membres de la mesa de Junts pel Sí de desobediència, i n'exclou Nuet per sorpresa.

10
anys

Bipolarització

Preocupació entre els partits nacionalistes per l'atenció al duel entre el candidats del PSOE i del PP, Rodríguez Zapatero i Rajoy.

20
anys

Amb condicions

El president dels Estats Units, Bill Clinton, accepta amb condicions el pacte d'inspeccions entre l'ONU i l'Iraq.

Full de ruta

Germà Capdevila

Vins catalans

Ahir mateix aquest diari informava d'un fet que no per esperat és menys significatiu: per primera vegada, el consum de vins de denominacions d'origen catalans en el sector de l'hostaleria i la restauració supera el dels vins espanyols. La DO Rioja, que històricament havia liderat el rànquing de les preferències dels clients dels restaurants catalans, ha estat superada en 2017 pel conjunt de les DO catalanes. A més a més, tant en preus com en volum, el sector ha incrementat les xifres respecte de l'any passat.

És aquest un camí que la ciutadania catalana ha començat a transitar en molts altres sectors de l'economia i de la vida quotidiana. El poder de consum dels catalans és una eina d'apoderament popular que pot fer trontollar l'establishment d'una forma molt més contundent que mil manifestacions. La Caixa d'Enginyers, que el 2016 havia augmentat el nombre de clients un escàs 1,1%, ha vist com en 2017 la pujada

El poder de consum dels catalans és una eina d'apoderament popular que pot fer trontollar l'establishment d'una forma contundent

es multiplicava per 12 i superava els 160.000 titulars de comptes bancaris a l'entitat. Som Energia suma clients a un ritme setmanal quatre cops superior a l'habitual i Hola Luz signa un 45% més de contractes dels que acostumava a fer abans. L'operadora de telefonia Parlem ha augmentat un 50% el nombre d'abonats, només en els últims quatre mesos. Els petits canvis són poderosos, deia el Capità Enciam. Moltes de les empreses que van córrer a obeir els dictats de la Moncloa, en plena operació de la por contra la independència de Catalunya després del referèndum, estan patint en pròpia pell la reacció serena però contundent dels ciutadans catalans, que fan servir el seu poder com a consumidors per construir l'economia de la nova república des de la base, fent créixer i consolidant les companyies catalanes que aposten pel país sense prestar-se a manipulacions polítiques barroeres. Hem citat aquí només uns quants exemples, però n'hi ha molts més. Som-hi.

Tribuna

Antoni Soy. Professor de la Universitat Barcelona

Democràcia en crisi

Tal com ha assenyalat Michael Roberts, el capitalisme ha d'afrontar avui algunes contradiccions que el posen en qüestió: el creixement de les desigualtats de la renda i la riquesa; la disminució de l'augment de la productivitat i del creixement econòmic; la productivitat descendent i la deflació que semblen anunciar una depressió continuada, que alguns han anomenat "estancament secular"; el canvi climàtic i la crisi ecològica; les fluctuacions de la taxa de benefici del capital en funció de l'evolució de la tecnologia, de l'exèrcit industrial de reserva i de les asimetries entre els països capitalistes avançats/madurs i les economies emergents.

EN AQUEST CONTEXT, L'ECONOMISTA d'origen turc Dani Rodrik, professor a Harvard, ja fa un temps que parla de la crisi de la democràcia liberal. Pensa que una democràcia liberal ha de complir dos requisits: primer, que hi hagi restriccions en l'exercici del poder polític, per evitar que les majories i/o els que tenen el poder trepitgin els drets de les mino-

ries i/o dels que no tenen el poder; segon, que les polítiques públiques implementades responguin a les preferències dels electors (de la majoria de la població, és a dir, les classes populars i mitjanes). Ara bé, les elits que tenen realment el poder no sembla que tinguin massa interès que es compleixin aquestes condicions.

RODRIK ASSENYALA DOS GRANS PERILLS per a la democràcia liberal. Primer, el que en diu la "democràcia il·liberal", és a dir una forma de política autoritària en la qual hi ha eleccions populars però que no té respecte real per l'imperi de la llei i pels drets de les minories. Turquia i l'Espanya que no vol ni parlar de les demandes de Catalunya són exemples, entre d'altres, d'aquesta situació. Segon, el "liberalisme indemocràtic" (segons Mounk), en el qual els governants estan aïllats de la seva responsabilitat democràtica per un gran nombre de restriccions externes que limiten les polítiques que poden implementar. Aquestes restriccions són establertes per organismes burocràtics, regula-

dors autònoms i tribunals independents, o són imposades externament per les regles de l'economia global. Es posa l'accent en el liberalisme en detriment de la democràcia. Això va molt bé a les elits nacionals que tenen l'excusa de les restriccions externes per justificar les seves polítiques antipopulars.

MOLT PROBABLEMENT, LA UNIÓ EUROPEA i la Unió Econòmica i Monetària són la màxima expressió d'aquesta tendència. Els avenços en el mercat comú i en la unificació monetària sense que hi hagués una unió política han obligat a delegar la formulació i la implementació de les polítiques a una sèrie d'organismes tecnocràtics (Comissió Europea, Banc Central Europeu, Tribunal Europeu de Justícia). I això fa que la presa de decisions estigui cada cop més allunyada de la gent. Només cal recordar, entre d'altres, la destrucció de l'economia grega, o el rescat del sistema financer espanyol, o les "reformes" dràstiques del mercat de treball, a diferents països europeus, en contra dels interessos de les classes treballadores.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

'That's entertainment'

■ L'esperit del vell Paral·lel es resisteix a desaparèixer tot i l'abandonament d'un Arnau en ruïnes per la desídia dels responsables municipals, un Molino que ja no mol el que molia, i la desaparició d'aquells teatres que li van donar tanta glòria, vienesos inclosos. Supervivents de la gradual destrucció de la gran via barcelonina de l'espectacle musical, hi resten encara els antics temples del *music hall*, renovats per al confort del públic i amb les noves tecnologies per a la màgia del millor espectacle possible. Com aquest magnífic *Rouge fantastic love*, fantasia creada a partir d'una història de la bohèmia parisenca, dissenyada amb un gust exquisit des de la seva excel·lent plasticitat escènogràfica dirigida amb la sensibilitat d'un veritable mestre en les arts escèniques. Bona música, temes memorables,

cançons de sempre molt ben interpretades, i un cor de bellíssimes ballarines amb les seves perfectes coreografies. Tot un estil per a gaudir del sentit. Un espectacle rodó... elevat al quadrat.

JORDI S. BERENQUER
Barcelona

Carta a Ana Losada

■ Hola Ana. Abans de dissabte a la nit no sabia de l'existència de la teva entitat; suposo que deus estar agraïda a TV3 per haver-te donat veu en un dels seus programes de màxima audiència. De tot el que vas dir dissabte a la nit al *FAQS*, només em fixaré en una frase que vas dir "els meus pares eren gallecs". Per tant, la teva llengua materna –a la qual et vas referir al llarg de la nit– deu ser el gallec, en comptes del castellà. O potser no, potser sí que és el castellà. Els teus pares deurien perdre

la seva llengua materna, la seva llengua cultural, social i de referència. Si haguessin gaudit d'un model d'escola amb un sistema educatiu com el català, l'haurien conservat. Haurien conservat –i amb orgull– la seva bonica parla; i avui tu podries parlar amb els teus fills la llengua dels teus avis.

TERESA ESCODA
Avinyonet del Penedès

Garrotades i desenganys

■ Amb el garrot i les lleis de les garrotades res tenen a fer els que ens volen anorrear en nom d'una democràcia, la democràcia dels neofranquistes que actualment governen Espanya igual com ho varen fer els seus avantpassats. El que no s'entén és com Europa, engegada pel seu propi orgull de ser el que no és, l'Europa dels pobles, no veu o no vol veure el que passa a Catalunya. *Le petit Napoléon*, Macron, no vol desper-

tar nacionalismes adormits, motiu pel qual tot el que faci M. Rajoy contra el nacionalisme català li ve com l'anell al dit. La Merkel evitar la fallida d'Espanya per salvar la banca Alemanya, i així tot. Només els estats que no tenen deute espanyol i relacions de diplomàcia consentida per formar part de la mateixa UE, callen i esperen el moment de definir compromisos de lleialtat. Què podem esperar d'aquesta Europa els catalans? Amb franquesa, res, només silencis i desenganys. En canvi l'EFTA ens acolliria amb els braços oberts i amb un mercat obert al món. Els anglesos, diguin el que diguin, tenen més d'europeus que els continentals. La mar obre camins de llibertat; les muntanyes i els rius, fronteres. La nostra llibertat, la dels catalans a redós de la mar ens sentim lliures, aquest és el nostre horitzó, la llibertat fora fronteres.

PERE MANUEL GIRALT PRAT
Sant Just Desvern (B. Llobregat)

La frase del dia

“L’empresonament dels Jordis envia un missatge esgarrifós”

Gauri van Gulik, DIRECTORA D’AMNISTIA INTERNACIONAL A EUROPA

Tribuna

Hèctor López Bofill. Professor de Dret (UPF)

Sense retorn

“Perquè no espero tornar una altra vegada”/ “Perquè no ho espero”/ “Perquè no espero tornar.” Són els versos amb els quals TS Eliot obra el seu majestuós poema *Dimecres de Cendra*, de relectura tan escaient en aquests primers dies de quaresma, i que haurien de marcar el pensament de tots aquells polítics que, des del catalanisme i després de tot el que ha passat, encara es plantegen tornar a participar a la vida pública en una Catalunya autonòmica.

“PERQUÈ NO ESPERO TORNAR”. Sembla mentida que encara hi hagi veus com la de Joan Tardà (ERC) pel qual l’acció del nou govern ha de centrar-se a ampliar la base social i a teixir complicitats amb Catalunya en Comú o la de Marta Pascal, coordinadora general del PDeCAT, que reclama la formació d’un govern estable limitat a legalitat vigent. Els temps en què la política catalana consistia a arrencar alguna competència i el rendiment d’algun tribut han acabat definitivament.

“PERQUÈ NO ESPERO TORNAR”. Cap temptació de reparar i millorar la situació de Catalunya dins l’estat com les que semblen suggerir Tardà o Pascal prosperarà perquè les institucions espanyoles no estan disposades a obrir cap canal de negociació. És més, com demostra la intenció de fulminar el model d’immersió lingüística a les escoles insinuada pel govern del PP, la resposta des de Madrid serà cada cop més agressiva al caliu de la competició delirant en la qual s’han embarcat PP i Ciutadans per demostrar qui és més contundent contra l’independentisme i, de passada, contra els consensos bàsics que es van construir a Catalunya d’ençà de l’anomenada transició.

“PERQUÈ NO ESPERO TORNAR” a Espanya volen la claudicació total i l’aplicació

d’una versió contemporània del Decret de Nova Planta si és que és possible la persecució d’un poble, de la seva llengua i de la seva cultura sense destruir la democràcia i els drets fonamentals que permeten la integració a Europa. Aquest serà un capítol que tard a d’hora les autoritats de l’estat hauran d’afrontar, però potser per aleshores ha estat el mateix projecte europeu el que ha entrat en descomposició.

“PERQUÈ NO ESPERO TORNAR”. Des de l’esquerra independentista catalana és possible que hi hagi l’intent d’aproximar-se al socialisme espanyol, si és que aquest intent no s’ha produït ja. Però la resposta de l’oposició d’esquerres a l’estat serà la mateixa que la de la dreta: blindatge en defensa de la unitat de

“Els versos de TS Eliot a ‘Dimecres de Cendra’, haurien de marcar el pensament dels polítics catalanistes que encara es plantegen tornar a participar a la Catalunya autonòmica

la nació espanyola entesa de la forma més integrista possible. Res de descentralització. Res de federalisme. Res que suggereixi qualsevol mena de col·laboració amb els independentistes catalans empestats. Com es pot entendre, altrament, que Pedro Sánchez renunciï a ser president del govern quan pot comptar amb una majoria de vots per ser-ho i abans prefereixi donar suport a la governabilitat d’un PP devorat per la corrupció i artífex d’unes polítiques econòmiques i socials devastadores? La fidelitat del PSOE al govern de Rajoy s’explica perquè el PSOE és un braç essencial en la defensa del règim de 1978, no cediran perquè qualsevol acord amb el sobiranisme català amenaçaria el sistema de poder al qual la transició va donar continuïtat.

“PERQUÈ NO HO ESPERO” Potser en l’actitud de l’esquerra espanyola majoritària rau la principal diferència entre les convulsions que ara vivim i les experiències anteriors que van abocar l’estat a un canvi de règim. Heus aquí el senyal que veritablement fa impossible el retorn: en els episodis de proclamació de la primera i de la segona República espanyoles, per exemple, el catalanisme es va sumar a l’esquerra espanyola en una idea transformadora de l’estat. Ara aquesta esquerra defuig qualsevol complicitat i l’independentisme no té altre camí que ser fidel al seu propòsit i avançar sol en una realitat de progrés que sols és possible com a República Catalana encara que això signifiqui entomar un conflicte cada cop més intens i una repressió sense parangó a l’Europa del segle XXI.

NO SABEM COM ES CONCRETARÀ l’estructura de govern català en aquestes condicions però sí sabem que, com que “no esperem tornar”, no serà, ni ho ha de ser, el govern d’una comunitat autònoma de règim comú.

De set en set

Jordi Panyella

El groc

A punts d’urgència sobre el groc. Llum! Fonamentalment el groc és llum. La llum és infinita, irrefrenable. Res pot

aturar la llum. No hi ha murs, ni grillons, ni recòndites masmorres que puguin empresonar-la. La llum entra tafanera fins a l’últim racó d’obscuritat més pregona. Només aquells que viuen amb el cap encastat a un forat excavat a terra, o submergits en el més profund de l’oceà, poden fugir de la llum, i del groc. Però aquests no viuen, són morts. I el groc és vida!

Energètic, energia. El groc és elèctric i és electricitat. Fil incandescent que mai s’apaga. És la força invisible que fa moure totes les coses. Impuls, compromís, perseverança, el tornar-hi un i altre cop, infatigablement i, en acabat, tornar-hi a tornar. El groc no defalleix perquè l’energia és eterna, expansiva, i no coneix final, ni té aturador.

Vida. El groc és el rovell de l’ou, que vol dir l’origen de tot, la farina pastada i el vi cristal·lí –impetuós i jove– servit a raig per cridar a revolta.

Aliment. El groc és una plàtera rel·luent de patates fregides! I encara més, un plat de pasta a la carbonara!

Bellesa. Puresa. Perfecció. El groc és tot això i molt més. Sense el groc no hi ha cabells rinxolats. Sense el groc no hi ha matins carregats de beutat. Sense el groc no hi ha somriure, ni carícies, ni platges d’arena on fer l’amor al capvespre. Sense el groc no hi ha camps de blat, ni la disciplina geomètrica dels gira-sols, ni la mel de les margarides.

La sublimació de la bellesa és la flor més delicada tenyida de groc. Aquest Sant Jordi que la sang del drac prenhi de groc totes les roses. I que el groc illumini els ulls de la bona gent i que el groc inflami el braç dels lluitadors incansables!

Sísif

Jordi Soler

Nacional

La pròxima preinscripció, sense casella de castellà

L'Estat aparca la imposició lingüística escolar després del revés del TC sobre les 'beques Wert'

El major Trapero, en llibertat sense fiança

La jutgessa de l'Audiència Nacional rebutja la mesura demanada per la fiscalia

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El primer ple legitimarà Puigdemont

FET Torrent convoca dijous l'estrena de la legislatura en una sessió en què es votaran cinc textos, entre ells un de JxCat en solitari per avalar el candidat **DIÀLEG** Rebaixat l'enuig d'ERC, avancen en un acord sobre els mitjans, mentre que la CUP vol concreció

E. Ansola / Ò. Palau
BARCELONA

El primer ple de la dotzena legislatura se celebrarà dijous que ve, 1 de març, a les deu del matí. Així ho va fixar ahir a la tarda el president del Parlament, Roger Torrent, després que al matí els òrgans de govern de la cambra aprovessin el contingut d'una sessió plenària que, tot i que no serà extraordinària, tampoc serà gens habitual, ja que es duren a aprovació fins a cinc propostes de resolució, després d'un únic debat. El tema general, la situació política a Catalunya i, especialment, el que proposa Junts per Catalunya, el paper que en el pròxim govern pot exercir Carles Puigdemont, que a hores d'ara és l'únic candidat a la presidència de la Generalitat, però a qui l'Estat no permet ni ser investit ni tenir-hi un paper efectiu.

De fet, és aquest text el que ara té més possibilitats que s'aprovi per la majoria que conformen JxCat, ERC i la CUP, tot i que el resultat final dependrà del resultat de les negociacions. El text declara la restitució de les institucions catalanes, el rebuig a l'aplicació de l'article 155 i a la "deriva autoritària" de

Les frases

“És el quilòmetre zero de la legislatura, el primer gran acte de dignitat dels últims mesos a la cambra”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JUNTS PER CATALUNYA

“Prou de jocs simbòlics, cal un govern efectiu, la ciutadania es mereix claredat”

Xavier Domènech
PRESIDENT DEL GRUP CATALUNYA EN COMÚ PODEM

l'Estat, així com l'exigència que “cessin les ingerències” del govern de Rajoy que volen impedir la “materialització” de la voluntat de la majoria parlamentària, que no és altra que ratificar Carles Puigdemont com a president de la Generalitat. El text presentat, això sí, es limita a avalar-lo com a candidat legítim, però no parla d'investidura.

Tot i la polèmica generada, cap grup, a excepció de Cs, no té previst reclamar que es retiri de l'ordre del dia aquesta proposta de resolució, si bé a l'hora d'admetre'l a tràmit ahir el secretari general de la cambra va expressar els dubtes respecte si el text podia o no vulnerar les mesures cautelars dictades pel TC per impedir la investidura de Puigdemont.

Pel que fa a la resta de propostes, cal destacar la del PSC que, en cas de ser aprovada, podria suposar

immediatament l'inici del compte enrere de dos mesos per investir president o bé convocar noves eleccions. Catalunya en Comú Podem va ser el primer grup a registrar una proposta en què es denuncia la situació política a Catalunya arran de l'aplicació del 155 i es reclama un govern efectiu per recuperar l'autogovern. El PP i Cs –aquests, els últims ahir a registrar un text tot i ser els primers a demanar el ple–, també presenten textos que demanen al president Torrent que posi fi al bloqueig amb “els mecanismes necessaris”, que en aquest cas seria una nova ronda de contactes per designar un candidat alternatiu a Puigdemont. A partir d'ara i amb el registre de les propostes de resolucions, els grups disposen fins dimarts per presentar esmenes. Els canvis més importants, però, vindran determi-

nats pel resultat de les negociacions entre JxCat i ERC, que dijous a la nit ja s'havien reprès i ahir van seguir tot i la nova enganyada que van tenir al matí.

Malestar d'ERC

I és que la presentació en solitari de la proposta de resolució per part de JxCat no va agradar gens a ERC, que ho interpretaria com un gest “unilateral” que només volia ser una mesura de pressió, i alhora un test per comprovar fins a quin punt estaria disposada a explorar els límits legals. El portaveu de JxCat, Eduard Pujol, assegurava que la proposta no té “cap ànim d'obrir una nova polèmica legal”, però admetia que el grup havia “tirat pel dret” en presentar-la, ja que tot i que havia estat “treballada” les últimes setmanes amb els negociadors d'ERC, els republicans preferien esperar a tancar abans un acord global en tots els aspectes. JxCat, que ahir va evitar de plantejar en públic l'opció d'anar a eleccions, justificava que no poden “estar més temps callats”. “És el quilòmetre zero de la legislatura, el primer gran acte de dignitat en aquest Parlament dels últims mesos”, cloïa el portaveu.

En tot cas, la proposta

Ple de constitució del Parlament celebrat el 17 de gener, en què es va escollir Roger Torrent com a nou president ■ ANDREU PUIG

de declaració, que s'hauria d'aprovar dijous, seria el primer dels passos de l'acord genèric a què ja havien arribat ambdues formacions, que passaria després per un acte de reconeixement específic a Puigdemont a Brussel·les i el nomenament del seu número 2, Jordi Sánchez, ara a la presó, com a president “de palla” al Parlament, mentre ERC mantindria la vicepresidència.

Aquestes “línies mestres” són les que al migdia es van presentar en una reunió a tres bandes reclamada per la CUP, que va exigir que els en traslladina la “concreció” en un document més treballat que les seves bases puguin valorar la setmana vinent. I és que els cupaires, que ja van dir que s'incorporarien a la part final de les negociacions, han activat els me-

canismes assemblearis interns per poder aprovar la proposta en el consell polític de dissabte, mentre anuncien més reunions a tres en els propers dies.

Avenç en els mitjans

Això sí, ara mateix el principal problema entre JxCat i ERC rau precisament a l'hora de fer concrecions, com ara en el rol de Puigdemont, és a dir, la definició exacta de les seves atribucions a l'exili i de com li serien adjudicades. Entrentant, això sí, la negociació ahir al vespre va deixar avenços pel que fa a un altre dels grans esculls que l'havia encallat els últims dies, el control dels mitjans públics de comunicació, després que, segons fonts de JxCat, ERC cedís en alguna de les pretensions que havia mostrat. Les converses continuaran aquest cap de

L'APUNT

Ocultar la repressió a Catalunya

Ferran Espada

La segona cosa que fa un règim autoritari després de desfermar la repressió és negar-la i intentar ocultar-la. I aquesta és l'estratègia que l'Estat espanyol està desplegant respecte a l'independentisme català. La negació de l'existència de presos polítics que ha provocat l'obsessiva persecució del llaç i els símbols grocs amb què centenars de milers de persones n'exigeixen la lli-

bertat, forçar retirada de pancartes, o el ridícul internacional de la censura de l'obra de Sierra a Arco, en són alguns exemples. O la delirant declaració del coronel de la Guàrdia Civil Pérez de los Cobos negant que l'1-O hi haguessin càrregues policials. Ens hem de preparar per a una intensa persecució, perquè la negació porta a la institucionalització de la repressió.

La judicatura planta Torrent en parlar de presos polítics

■ Part del nucli judicial a Catalunya abandona un acte pel discurs crític del president del Parlament ■ Retrets del ministre Catalá i suport d'altres juristes

Redacció
BARCELONA

Els principals membres del nucli judicial a Catalunya van plantar ahir a la tarda el president del Parlament, Roger Torrent, després que denunciés l'existència de "presos polítics" a l'Estat, durant un acte a l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona (ICAB) amb motiu de la diada del seu patró, Sant Raimon de Penyafort, on també hi havia el ministre de Justícia, Rafael Catalá. Entre els que van abandonar la sala quan hi va fer esment, enmig d'un ambient tens i alguns aplaudiments, hi havia el president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), Jesús María Barrientos; el fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres; la fiscal en cap de Barcelona, Concepció Taló, l'exdegà de l'ICAB i exvicepresident del TC Eugeni Gay i l'advocat José María Fuster-Fabra.

Torrent, que ja havia arribat tard per evitar fer-se la foto amb Catalá, va de-

El fiscal superior de Catalunya, Francisco Bañeres deixant l'acte, observat per Torrent ■ TV3

nunciar en un discurs molt crític la "crisi" de l'estat de dret per la "vulneració" de llibertats civils i perquè la separació de poders "trontolla", amb "ministres anticipant als mitjans decisions judicials abans d'existir sentència", o "decisiones judicials fonamentades en criteris polítics". A més, va lamentar que la "regressió" en drets i llibertats s'observa amb més "intensitat" a Catalunya, abans de denunciar "l'existència de presos polítics, acusats de rebel-

lió i sedició per delictes inexistents", moment en què es va produir l'espantada, mentre la degana, Maria Eugènia Gay, li retreia: "President, no era la idea... L'hem feta bona!"

Torrent, malgrat tot, va acabar el discurs per recordar que un centenar d'experts en dret penal de l'Estat abonen que algunes mesures preventives són desproporcionades, lamentar la restricció de drets a alguns diputats i encoratjar els advocats a defensar "amb fermesa i

rigor" els drets i llibertats.

Catalá, que no en va dir res en la intervenció posterior, al final va lamentar a fora que s'havia sentit "molt incòmode" per afirmacions "absolutament falses" i que Torrent "s'ha equivocat de discurs, formes i lloc". En canvi, el degà del col·legi de Manresa, Abel Pié, i altres advocats com ara Jaume Alonso-Cuevillas i Josep Cruanyes van donar suport a Torrent, i no van anar al sopar final per la presència de Catalá i d'Enric Millo. ■

setmana, i si s'acomplissin les previsions més optimistes a principi de setmana vinent podria estar tancat l'acord global. Són "negociacions difícils" i més len-

tes de l'esperat, admetia al matí Pujol, que tot i això va assegurar que hi haurà entesa: "Tindran una decepció els que desitgin que l'acord no arribi." ■

182943-11758430

C. Berguedà, 12 Nau 1 - Sant Quirze del Vallès - Tel. 93 727 61 47
M. 606 370 474 - M. 626 851 479 - info@lespigol.com

www.lespigol.com

SERVEIS INTEGRALS DE JARDINERIA I PAISATGISME · GESPA ARTIFICIAL O NATURAL
DISSENY, CONSTRUCCIÓ I DECORACIÓ DE JARDINS · XEROJARDINERIA
PALETERIA I TREBALLS AMB FUSTA · ESPORGA I RETALL TANQUES VEGETALS
MANTENIMENT DE ZONES VERDES · TALA D'ARBRES
INSTAL·LACIÓ I SUPERVISIÓ DEL REG · INSTAL·LACIÓ DE LLUMS EXTERIORS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Ensenyament prepara una preinscripció “normal”

■ L'Estat aparca la casella del castellà després del revés del TC sobre les 'beques Wert' i no prendrà decisions “ràpidament” ■ Méndez admet que no pot canviar en model educatiu català amb el 155

Imatge presa en una classe de sisè de primària, aquest mes, en una escola a Roda de Ter (Osona) ■ ACN

R. Garcia / D. Portabella
BARCELONA / MADRID

El Departament d'Ensenyament treballa “amb normalitat” per preparar el procés de preinscripció de cara al curs 2018/19, després que divendres de la setmana passada el govern espanyol insinués que, en aquest tràmit administratiu, es podria incloure una casella en què es demanaria als pares si desitgen que els seus fills siguin escolaritzats en castellà. Tot i que el govern espanyol no ha descartat, de manera explícita, aquesta opció, les para-

les dels darrers dies dels responsables del Ministeri d'Educació fan pensar que l'eventual introducció del castellà com a llengua vehicular a l'escola no es farà a través de la casella de la discòrdia.

La sentència del Tribunal Constitucional (TC), feta pública dimarts, que anul·lava diversos apartats de la llei orgànica per a la millora de la qualitat educativa (Lomqe), ha deixat el govern espanyol tocat i el mateix Méndez de Vigo admetia que apartats com la disposició addicional 38a, que preveia que la Generalitat sufra-

gués amb 6.000 euros l'escolarització en castellà en un centre privat dels alumnes que ho haguessin sol·licitat i no trobessin oferta, no s'haurien d'haver inclòs en la norma. El TC assenyalava que el text “envaeix competències assumides per la Generalitat i vulnera el règim lingüístic de l'ensenyament a Catalunya”.

Tot just conèixer-se la possibilitat que el govern espanyol inclogués la casella de l'ensenyament en castellà, diversos agents de la comunitat educativa com la Junta de Directors de Catalunya van advertir

La data

06.03.14

és el dia que la Generalitat presenta recurs contra l'anomenada llei Wert.

que, a banda de contrària al bon aprenentatge de totes les llengües i a la cohesió social, la mesura va contra la llei d'educació de Catalunya (LEC) i contra l'Estatut, que disposen que el català és la llengua vehicular a l'escola. A més,

La frase

“Sento a dir que el govern modificarà el sistema educatiu per l'article 155... No pot pel 155 ni pel 310”
Íñigo Méndez de Vigo
MINISTRE D'EDUCACIÓ

introduir la casella a través de la resolució de la preinscripció no té gaire sentit, ja que es tracta d'un tràmit administratiu que regula aspectes com el calendari de matriculació o els punts que tenen els alumnes en funció de dife-

rents barems per accedir a una escola o una altra i que no tenen res a veure amb el règim lingüístic.

Davant aquesta situació incòmoda, en la roda de premsa posterior al Consell de Ministres d'ahir, Méndez de Vigo va recular respecte a la rotunditat amb què havia comparegut el divendres anterior amb un rotund “ho farem” en referència a la introducció del castellà com a llengua vehicular, subratllant que “per al govern és molt important la llibertat i el dret dels pares a escollir la llengua vehicular de l'educació dels seus fills”. “Quan jo sento a dir a alguns que el govern modificarà el sistema educatiu per l'article 155... No pot, no pot pel 155 ni pel 310”, justificava Méndez de Vigo.

Segons el portaveu del govern de Rajoy, “el govern no pot modificar un sistema educatiu que està transferit a una comunitat autònoma”, i donar per fet l'atac a la immersió lingüística vigent des del 1983 és una “actitud pròpia del victimisme de qui vol fer d'això una basa política”. El ministre, però, ahir ja no va voler parlar en públic de l'opció del castellà com a “vehicular” i va presentar la disputa iniciada pel seu ministeri amb la filtració que estudiava l'opció de la casella en castellà com a harmonització entre la llei i el que diuen els tribunals. “El que vol el govern és garantir que es compleixi el que diu la llei i, on hi ha una controvèrsia, que es compleixi el que diuen els tribunals per resoldre la controvèrsia, i tot de la millor manera per garantir tant això com el dret fonamental dels pares”, va reblar Méndez de Vigo.

El Departament d'Ensenyament, mentrestant, va fer el que pot, en espera que, un dia o un altre, es formi govern. ■

De filtrar la casella al torpede del TC i la voracitat de Cs

Les claus
DAVID PORTABELLA

“Jo no he parlat mai de casella”, va dir el ministre Méndez de Vigo en el penúltim Consell de Ministres, amb el to de qui és ultratjat per una ofensa. I, literalment, Méndez de Vigo tenia raó quan deia que ell mai ha pronunciat el

mot *casella*. El que passa és que un ministeri és més que el seu ministre, i va ser el secretari d'estat, Marcial Marín, qui va llançar la filtració de la casella en castellà en una cita discreta amb la premsa el dijous 15 de febrer. “Hi som sensibles”, es va sincerar la mà dreta de Méndez de Vigo. Que Dolors Montserrat, única ministra catalana, parlés

El ministre Íñigo Méndez de Vigo, ahir a La Moncloa ■ EFE

també de “casella” prova que la idea era més que una paraula casual en una tempesta d'idees.

Rivera sempre guanya

■ Quan el ministeri explorava la via per castellanitzar, però, va arribar el torpede del TC amb l'anul·lació de les beques Wert per escolaritzar en castellà. I La Moncloa es lamenta que, passi

el que passi, en la pugna de l'espanyolisme Albert Rivera sempre guanya. Pel fet de no governar, Cs sempre es pot permetre anar més enllà que un PP tenallat pels límits de les lleis. “No es pot pel 155 ni pel 310”, va dir ahir Méndez de Vigo, com si multiplicar per dos el 155 fos l'única via de rivalitzar amb Ciutadans.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La immersió torna al bressol

EXEMPLE • Santa Coloma de Gramenet, pionera del model d'escola en català, va acollir un acte de reivindicació del sistema lingüístic de Catalunya **ORIGEN** • Els ponents van recordar que va ser una demanda de les famílies, la majoria castellanoparlants

Raül Garcia i Aranzueque
SANTA COLOMA DE GRAMENET

Aquests dies s'ha parlat molt de la importància que té el model d'escola en català per a la cohesió social i per a la igualtat d'oportunitats, especialment a les zones del país on la llengua pròpia té una presència escassa, arran dels darrers embats del govern espanyol. Faltava, però, traslladar el debat al cor de la ciutadania i això és, precisament, el que va fer ahir el sindicat de l'ensenyament Ustec-STE's, organitzant un acte de suport a l'escola catalana a Santa Coloma de Gramenet, bressol de la immersió lingüística.

El cartell de l'esdeveniment incloïa noms com el de Joaquim Arenas, ideòleg del model d'immersió lingüística en els seus orígens; Maria Antònia Font,

responsable de llengua del sindicat STEI, de les Illes Balears, i el diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya (ERC) al Congrés dels Diputats Gabriel Rufián, que va ser objecte preferent de les mirades dels assistents.

L'èxit de l'acte va ser aclaparador. L'auditori del colomenc Museu Torre Balldovina es va omplir a vessar i molts assistents el van haver de seguir drets o asseguts per terra. Un bon nombre, fins i tot, es va haver de quedar al carrer. "Com els alumnes dels primers cursos de català a Santa Coloma", abans que s'implantés l'escola en català per a tothom, va recordar Arenas, que va relatar com les mares dels aspirants a alumnes d'aquelles classes plo-raven perquè els seus fills n'havien quedat fora.

I no exagerava. Van ser les fa-

Ramon Font, portaveu nacional d'Ustec, durant l'acte d'ahir a favor de l'escola en català a Santa Coloma de Gramenet ■ R. G. A.

mílies, majoritàriament castellanoparlants, qui, juntament amb els mestres i el departament d'Ensenyament, van posar en marxa un programa pilot d'immersió en català, als anys vuitanta, que més tard s'estendria a tot Catalunya. "Allò va fer possible que molts alumnes fessin servir el català fora de l'escola", recordava Esteve Serrano, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, que va afegir-hi que "ara que es qüestiona el model d'escola en català aquell esperit continua vigent".

Era una qüestió de sentit comú, deien els ponents. "La forma que tots els nens aprenguessin el català era que l'escola fos en català", va dir Arenas, que veu aquella màxima vigent. "Amb la llengua podem sentir-nos tots un sol poble", va concloure. ■

TRIBUT
Shows
SOPAR+ESPECTACLE

THE BEATLES
by The Fab Four

16 MARÇ · 21h

VENDA D'ENTRADES
+34 972 538 125 - www.casinoperalada.com

CASINO PERALADA

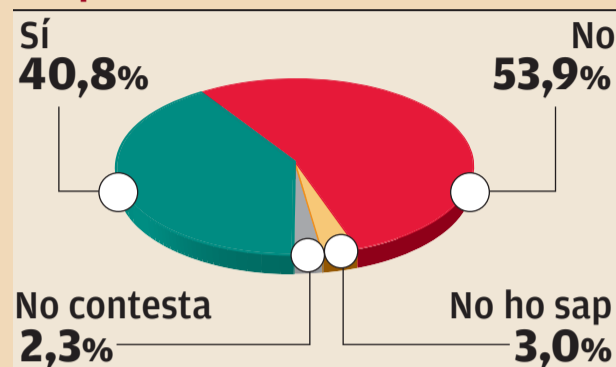
Per veure el Casino de Peralada (Dret, Plaça de Canaletes i Plaça de Sant Jaume) per als ciutadans que no pertanyen a la Unió Europea, només majors de 18 anys.

#CATALUNYALLIBERTAT

Baròmetre CEO

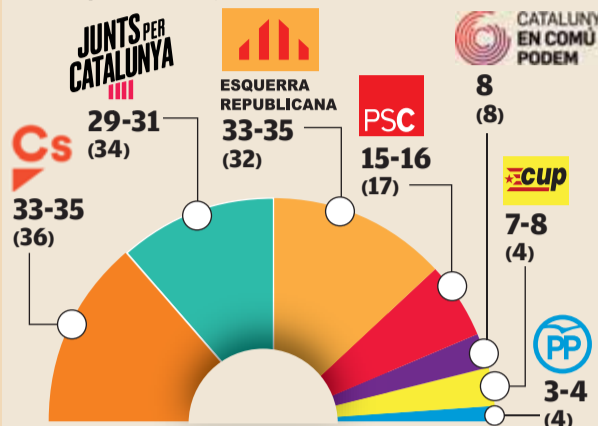
sobre context polític a Catalunya (2018)

Vol que Catalunya esdevingui un estat independent?

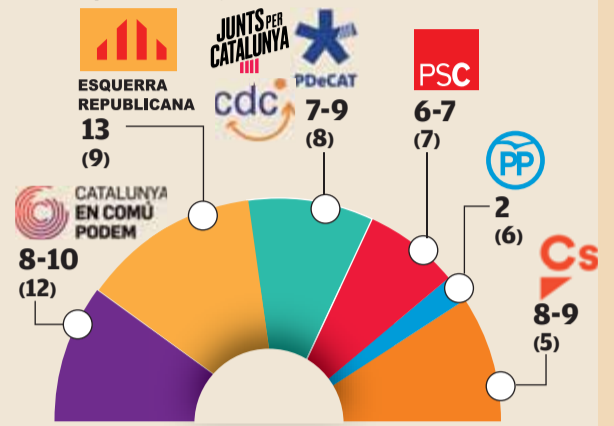

Estimació d'escons

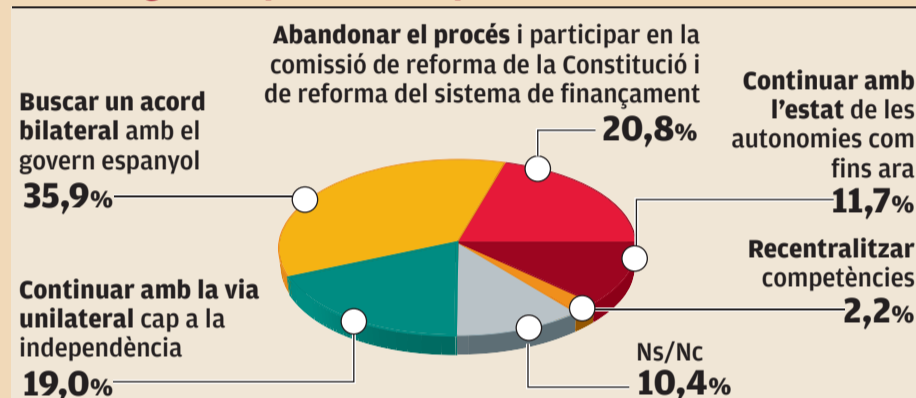
Parlament de Catalunya
Entre parèntesis, resultats 2017

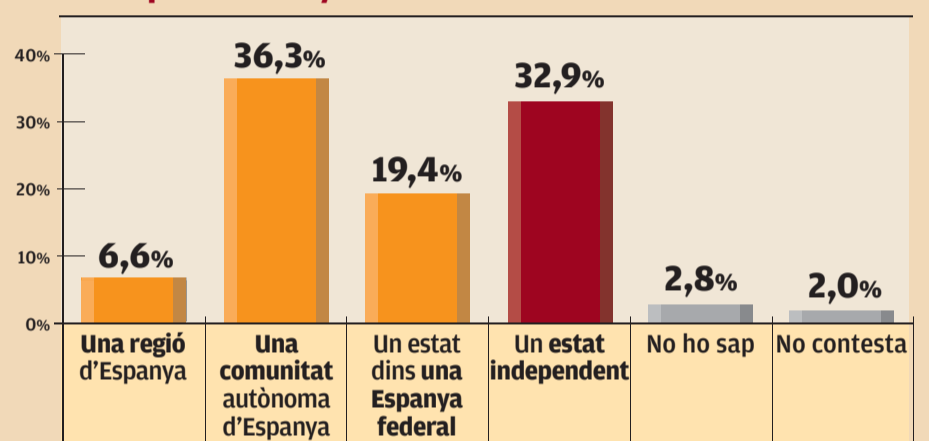
Congrés dels Diputats
Entre parèntesis, resultats 2016

En relació amb el procés, què creu vostè que hauria de fer el govern que surti d'aquestes eleccions?

Creu que Catalunya hauria de ser...

ERC empataria a escons amb Cs si es repetissin les eleccions

Les forces independentistes podrien arribar a sumar fins a quatre diputats més, segons l'enquesta del CEO. El no a la independència trenca el sostre del 50%, mentre que el sí davalla fins al 40%

Emili Bella
BARCELONA

ERC puja i Ciutadans baixa. Les dues forces empatarien a 33-35 escons si es repetissin les eleccions, segons la darrera enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió (CEO) de la Generalitat, publicada ahir. L'informe esclata en plena negociació entre Junts per Catalunya (JxCat) i els republicans per tancar un acord d'investidura i legislatura, i dibuixa una ERC aquesta vegada per sobre de la llista de Carles Puigdemont, que perdria tres llocs pel camí.

La CUP podria doblar els quatre escons actuals. D'aquesta manera, l'independentisme fins i tot podria ampliar la majoria actual al Parlament en quatre escons: assoliria els 74 per la banda alta o els 69 per la baixa, i es garanti-

Els republicans guanyarien les espanyoles

L'ERC de Gabriel Rufián i Joan Tardà guanyaria nítidament les eleccions espanyoles a Catalunya, segons l'enquesta del CEO, amb tretze diputats republicans, quatre més que els que té ara. La confluència En Comú Podem, que va vèncer el 21-D amb

ria, en qualsevol cas, la majoria absoluta (68).

Ara bé, l'enquesta es va fer entre el 10 i el 30 de gener, just el dia de la no investidura en què el president de la cambra, Roger Torrent, va ajornar la sessió i va començar a aflorar el recel entre les forces independentistes. D'aleshores ençà, s'han produït noves declaracions davant del jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena en què s'ha remarcat el ca-

dotze escons, quedaria ara amb vuit o deu. Caldria veure amb quina sigla es presentarien els comuns aquesta vegada. En tercera posició hi hauria "Junts per Catalunya / PDeCAT / CDC" –tal com ho presenta el CEO–, empatada amb Ciutadans, a l'alça. El

ràcter "simbòlic" de la declaració d'independència, així com el recent exili de l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel a Suïssa i la negociació sobiranista per trobar el desllorigador de la situació. És a dir, en una Catalunya políticament trepidant, el que valia al gener podria haver canviat substancialment al febrer.

Pel que fa a l'unionisme, a banda de la davallada d'Inés Arrimadas d'entre un i tres escons, el socialis-

PSC retindria els seus set parlamentaris (o fins i tot en perdria un) i el PP viuria una nova patacada sonora, amb només dos diputats (ara entés). Tanmateix, la pròxima cita electoral en principi són les municipals –i algunes autonòmiques–, l'any vinent.

tra el CEO sobre els comuns és que, quan han de respondre sí o no a la independència, el 23% dels que diuen haver-los votat són del sí, en contraposició amb el 67,6% del no. Quan la pregunta és general sobre la relació entre Catalunya i Espanya, la radiografia posa de manifest que el 59,5% són federalistes; el 28,4%, autonomistes, i un 8%, independentistes.

D'altra banda, i malgrat el manteniment o l'ampliació de la majoria actual a la cambra, el no a la independència (53,9%) puja 10,3 punts i supera la barreira del 50% dels enquestats. Els partidaris de la secessió (40,8%), en canvi, queden 13 punts per sota, en mínims històrics, amb una davallada de gairebé 8 punts. L'estudi detalla que els autonomistes es tornen a posar per sobre dels que volen un estat in-

dependent, fet que no succeïa des del 2011, per bé que la majoria (gairebé un 55%) volen continuar amb el procés. Tanmateix, només un 19% dels enquestats aposten perquè sigui per la via unilateral, mentre que la resta prefereixen buscar acords bilaterals amb el govern espanyol (35,9%). Els que abandonarien el procés i participarien en la comissió de reforma de la Constitució i del sistema de finançament són un 20,8%.

El portaveu del govern espanyol, Íñigo Méndez de Vigo, es va aferrar ahir a la baixada del nombre de partidaris del sí a la independència i la va atribuir al comportament "més aviat valleinclanesc i esperpèntic" dels líders del procés. El ministre no va comentar, però, què pensa sobre el fet que, si estornés a celebrar un referèndum sobre la Constitució espanyola a Catalunya, el text quedaria rebutjat amb un 45% de nos i un 34,8% de sí.

El CEO també revela que, malgrat tot, l'europeisme dels catalans està intacte (el 68,4% serien partidaris que Catalunya formés part de la UE si finalment esdevingués un país independent) i que, si s'hagués de votar la pertinença a l'OTAN, sortiria que no. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Lluís Trapero, ahir, arribant a les dependències de l'Audiencia Nacional, on va comparèixer per tercera vegada des de l'octubre passat ■ EFE

Trapero es desvincula de les decisions polítiques de l'1-O

■ L'excap dels Mossos afirma a l'Audiencia Nacional que es va reunir amb el govern per expressar preocupació per la seguretat ciutadana ■ La jutgessa el deixa en llibertat sense mesures addicionals

Montse Oliva
MADRID

El màxim responsable dels Mossos d'Esquadra durant els preparatius de l'1-O, Josep Lluís Trapero, va explicar ahir a l'Audiencia Nacional que en vigílies del referèndum va advertir la cúpula del govern català que el cos policial estava "al marge de tot el que suposava el procés" i que no els acompanyarien en l'estratègia, adduint la

"neutralitat" que havia de mantenir el cos policial. D'aquesta manera, els va alertar que es desvinculaven de les decisions polítiques que es prenguessin a Palau. Aquests contactes es van produir, sobretot, pel fet que la cúpula dels Mossos estava força "incòmoda" i "molesta" perquè des de l'àmbit polític s'havia assegurat públicament que els agents facilitarien la celebració del referèndum. Trapero, si més no,

va voler deixar clar que el cos s'ajustaria a les decisions judicials sobre l'1-O.

El major va respondre preguntes sobre dues reunions pocs dies abans del referèndum, en les quals, a banda del seu substitut al capdavant dels Mossos, Ferran López —que ahir també va declarar a l'Audiencia Nacional com a testimoni— i de tres comissaris, per la banda política hi van ser presents el president Carles Puig-

demont, el vicepresident Oriol Junqueras i el conseller d'Interior, Joaquim Forn. En les trobades, Trapero va traslladar la preocupació del cos policial per garantir la seguretat ciutadana, atès que, tenint en compte la prohibició del TC, es donava per fet que sortirien més de dos milions de persones al carrer. Així ho van relatar fonts presents en la declaració davant la magistrada Carmen Lamela, i

hi van afegir que, en tot cas, Trapero va advertir dels riscos en matèria de seguretat, però en cap cas va demanar que suspenguessin l'1-O.

La declaració d'ahir es va allargar més de dues hores i es va centrar sobretot en el referèndum, en la presumpta inacció que l'acusació atribueix al cos policial davant les ordres judicials que els exigien impedir la votació i en la seva connivència amb la cúpula

política per garantir "l'objectiu de la independència". Un cop va concloure l'interrogatori, la jutgessa el va deixar en llibertat i va desestimar la petició del fiscal d'establir una fiança de 50.000 euros. L'acusació pública entenia que s'havia "agregat" la situació processal de l'investigat pel fet que ara se l'acusa d'un segon delictes de sedició —el primer, pels fets de la conselleria d'Economia els dies 21 i 22 de setembre—. I, en tot cas, justificava la mesura al·legant que, en declaracions anteriors —la d'ahir era la tercera des de l'octubre passat—, havia "ocultat" detalls importants com ara les reunions. Fonts de la defensa de Trapero, però, van puntualitzar que les trobades entre les cúpules política i policial en cap cas són una novetat en el procés, i van assenyalar que el 18 de desembre passat ja es va demanar que se citessin com a testimonis tots els presents en les trobades i el ministeri fiscal s'hi va oposar, així com la jutgessa. Posteriorment, la sala de l'Audiencia Nacional va ratificar el rebuig a practicar aquestes diligències.

Compliment de mesures

Per la jutgessa, en canvi, no hi havia circumstàncies afegides per modificar les mesures cautelars —es va establir l'exigència de presentar-se davant la justícia cada quinze dies—, perquè fins ara les ha complert "escrupolosament". Així mateix, va recordar que Trapero sap des de fa dies que li han imputat un nou delictes de sedició —ampliable al d'organització criminal— i tot i així no ha eludit l'obligació de comparèixer. I conclouia que "ja no exerceix el càrrec de major, i tampoc té una posició de comandament que li permeti afavorir l'ocultació o la destrucció de proves". ■

MÉS 1-O

Llarena: "Les ordres no es cursen per sospites"

El jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena va assegurar dijous que "les ordres internacionals de detenció no es cursen per sospites", sinó que s'han de fer el dia que es conclou que hi ha indicis racionals de delictes.

En una trobada a Astúries, el magistrat responia així a les crítiques per no haver cursat l'ordre contra Anna Gabriel i per haver-la retirat en el cas de Carles Puigdemont.

Lleida rebutja un homenatge a les víctimes de l'1-O

El PSC, Cs i el PP van votar en el ple de la Paeria de Lleida celebrat ahir contra la proposta de retre homenatge a les víctimes de la repressió policial de l'1-O. La moció era del PDeCAT, ERC, la CUP i el Comú de Lleida.

El Parlament Europeu estudia la neutralitat de TVE

El Parlament Europeu ha admès a tràmit la petició del Consell d'Informatius de TVE d'estudiar la imparcialitat i la pluralitat de les informacions del canal televisiu, acusat de "manipulació" i "censura".

Ana Blanco, presentadora dels informatius de TVE ■ TVE

El conseller Puig desafia Llarena i viatja a Luxemburg

El conseller Lluís Puig va explicar ahir que ha estat a Luxemburg, "treballant per la cultura i el país", i va penjar una fotografia a Instagram. Puig ja va viatjar fa unes setmanes als Països Baixos, desafiant Llarena.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Es busca per tot arreu

GUARDIOLA • La Guàrdia Civil inspecciona dos dies l'avió de la família de l'entrenador català a la recerca de Puigdemont
ALERTA • L'episodi s'afegeix a la vigilància policial que ha portat a identificar ciutadans belgues o un humorista disfressat

Redacció
BARCELONA

La Guàrdia Civil ha inspeccionat dos cops aquesta setmana l'avió privat de la família de l'entrenador de futbol Pep Guardiola. Segons informava ahir Catalunya Ràdio, el primer escorcoll va ser diumenge i aquest dijous es va fer el segon després que familiars de Guardiola arribessin de Manchester a la terminal d'aviació privada del Prat. Fonts del personal de l'aeroport haurien informat que els agents buscaven Carles Puigdemont, tot i que la Guàrdia Civil va assegurar ahir a Efe que es tracta de controls rutinaris i aleatoris de seguretat i inspecció fiscal. Ahir també es va saber que la Federació Anglesa de Futbol ha expedientat Guardiola per haver dut el llaç groc en solidaritat amb els presos durant els partits. Consideren que es tracta d'un "missatge polític" i que contravé les normes federatives.

Dijous al matí, sis agents de la Policia Nacional es van presentar al parc Europa del municipi madrileny de Torrejón de Ardoz avisats per un veí que deia que el president de la Generalitat estava palplantat al parc amb una bandera estelada. Quan hi van arribar van descobrir que era l'actor Joaquín Reyes, caracteritzat de Puigdemont gravant el programa *El intermedio* de La Sexta. "Hi ha molts camins rurals a través dels quals es pot entrar, es pot entrar en helicòpter o en un ultralleuger, es pot entrar en vaixell... Nosaltres procurarem que no pugui entrar ni al maleter d'un cotxe", afirmava el ministre de l'Interior, Juan Ignacio Zoido, el 23 de gener, davant el risc que el president Puigdemont, instal·lat a Brussel·les des de feia tres mesos, pogués presentar-se en persona al Parlament per ser investit de nou en el càrrec.

Presentat pel govern i la majoria de mitjans de comunicació espanyols com un simple prófug de la justícia, des del moment de la seva arribada a Brussel·les es convertia en un problema polític i judicial. La fugida pública, en parador conegut, amb compareixences periòdiques davant dels periodistes internacionals i posant-se a disposició de la justícia belga, no només era un desafiament per a les autoritats espanyoles, sinó que, per començar, va generar un conflicte entre jurisdiccions nacionals al si de la UE. "Estem sens dubte molt preocupats, perquè una persona que té aquesta conducta no se sap què pot fer", reconeixia el mateix Zoido.

Caçadors belgues identificats

El diumenge 28 de gener, a dos dies de la prevista investidura i amb Puigdemont de candidat, la Guàrdia Civil es desplegava a la pista de l'aeròdrom d'Ocaña, a Toledo, després que els serveis de trànsit aeri del madrileny Cuatro Vientos els avisés de l'aterratge previst d'un avió privat procedent de Brussel·les amb passatge desconegut. De l'avió van baixar tres homes i una dona belgues i una espanyola que venien uns dies a practicar la caça. Interior va informar aleshores que no es va activar cap alerta i que es va fer un control rutinari de passatgers, si bé aquell cop sí que es reconeixia que l'objectiu era saber si Puigdemont o els consellers de Brussel·les hi viatjaven.

Les declaracions en què el ministre revelava que tots els cossos policials de fronteres estaven alerta per la seva possible entrada al país es van fer la setmana de gener que el govern de Rajoy comprometia novament al Tribunal Constitucional,

en contra del criteri del Consell d'Estat, per forçar-lo a anar més enllà de les seves atribucions i impedir la investidura. El dimecres 24 de gener es va saber que diversos agents de la Guàrdia Civil s'havien presentat el cap de setmana a l'aerò-

òdrom de Sant Fruitós de Bages per inspeccionar la pista d'aterratge. Per altra banda, diverses patrulles de la policia espanyola controlaven els accessos al Parlament de Catalunya i el dijous 25 escorcollaven la xarxa de clavegueres de l'entorn. Aquell mateix dia, guàrdies civils es plantaven a la rotonda d'entrada des de França del municipi de Les, el primer de la Val d'Aran. També hi havia agents del Cuerpo Nacional de Policía uns quilòmetres més al nord, a l'interior de l'antiga oficina duanera. Segons havien declarat fonts policials al diari *Segre*, una vintena d'agents d'altres comandàncies s'havien desplegat a Les i Eth Portilhon. A la duana entre l'Alt Urgell i Andorra, els policies escorcollaven maleters.

També a la Cerdanya i al Ripollès el dispositiu es va incrementar i es van fer controls aleatoris al coll d'Ares. El divendres 26, diverses furgonetes de la Guàrdia Civil es van desplaçar fins a les antigues casernes del punt fronterer de Perús, a la Jonquera, on van escorcollar diverses vehicles. La cadena SER informava que s'havien desplegat més de cent agents a la ciutat de Girona. El dimarts 30, dia de la investidura, ja van ser els Mossos els que van assumir el control d'accessos al Parlament. Van supervisar tots els vehicles, fossin o no de diputats, i van escorcollar el maleter del taxi en què va arribar el diputat Xavier Domènech. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El bisbe auxiliar de València, investigat per la visita papal

■ En el cas han citat a declarar diversos càrrecs polítics i eclesiàstics, entre els quals l'expresident valencià ■ Francisco Camps ja acumula tres imputacions per actuacions durant el seu mandat

Francisco Camps, expresident valencià, s'inclina davant del papa Benet XVI, durant la visita d'aquest a València el juliol del 2006 ■ BALLESTEROS / EFE

Redacció
VALÈNCIA

El jutjat d'instrucció número 5 de València, que investiga les presumptes irregularitats en les contractacions de la Fundació Cinquena Trobada Mundial de les Famílies, ara fa dotze anys, durant la visita de Benet XVI a la capital valenciana, té previst citar a declarar en qualitat d'investigat el bisbe auxiliar de València, Esteban Escudero, que va

presidir l'esmentada fundació. A més, també hauran de declarar l'expresident de la Generalitat Valenciana Francisco Camps; l'exvicepresident Víctor Campos, i l'expresident de les Corts Valencianes Juan Cotino, així com el representant legal i la secretària general de la trobada, Francisco J. Jiménez i Henar Moliner, respectivament, i dos membres del patronat, el secretari de l'Arquebisbat, Antonio Ramón Corbí i

Enrique Pérez, segons va informar ahir el Tribunal Superior de Justícia del País Valencià.

La causa, oberta el 2016 per delictes de prevaricació, malversació i falsedat, té l'origen en la peça separada del cas Gürtel remesa a València pel jutjat central d'instrucció número 5 de l'Audiència Nacional, en la qual s'investiguen presumptes irregularitats en les adjudicacions de la fundació que va organitzar la

visita de Benet XVI el juliol del 2006. S'investiga si les adjudicacions es van fer sense respectar les normes de contractació, sense concurs ni concurrència pública.

El tribunal també va informar que a aquestes diligències s'hi va afegir una peça separada del cas Vaersa, de manera que també seran cridats a declarar com a investigats dos exdirectors de Vaersa, Enrique Simón i Felipe Espinosa Bolaños. Segons les

mateixes fonts, la magistrada està practicant diligències i s'han requerit informes pericials a diversos organismes i documentació a empreses i administracions.

Camps s'autoexculpa

En declaracions a la premsa, Francisco Camps es va referir ahir a la seva citació assegurant que ell tan sols havia estat, amb l'aleshores arquebisbe de València, Agustín García-Gascó, un dels presidents

d'honor de la fundació presidida pel bisbe Escudero, i que per tant no va tenir relació amb la gestió diària de l'entitat ni amb les eventuals contractacions. No obstant això, Camps es va declarar "completament segur" que la fundació va actuar correctament, sense que s'hi duqués a terme cap de les irregularitats que són investigades.

"Precisament perquè era un president honorífic no hauria tingut sentit que jo m'hagués dedicat a firmar contractes", va afegir l'expresident valencià, que opina que la citació és una "imputació preventiva", amb l'única finalitat de mantenir-lo investigat per si amb el pas dels temps els delictes arriben a prescriure.

Amb aquesta nova citació, Camps ja acumula

La frase

“Jo només era president honorífic, i per tant no tenia sentit que em dedicés a firmar contractes”

Francisco Camps
EXPRESIDENT DE LA
GENERALITAT VALENCIANA

tres investigacions en sengles casos sobre diferents qüestions de la seva etapa com a president de la Generalitat Valenciana.

Les dues anteriors tenen a veure amb suposades irregularitats en l'organització dels grans premis de fórmula 1 a València, en l'anomenat cas Valmor. Camps ja ha comparegut per la primera d'aquestes, declarada secreta, i respecte a la segona és previst que comparegui el 18 de maig. ■

Des del 1981
al vostre servei

Instal·lacions
ROAL

CLIMATITZACIÓ - GAS
ENERGIA SOLAR
BIOMASSA - LLARS DE FOC

Tel. 977 126 167 · Tel./Fax 977 340 636
www.instalroal.com · roal@instalroal.com

La Selva del Camp
C/ Energia, 3 - Pol. Ind. LA DRECERA

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A
SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

TQ EURO CREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222
www.tqueurocredit.com

GRUP XANDRE

REHABILITACIÓ
DE FINQUES

Des del 1991

Príncep de Bergara, 2-12, 2n 1a
08912 BADALONA (Barcelona)
Tel. 933 336 093 · info@xandre.cat
www.xandre.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

OPINIÓ

Miquel Sellarès, Miquel Strubell, Pere Pugès i Enric Ainsa
Promotors del Mxi, precursor directe de l'ANC

ANC, darrera etapa?

La història de l'ANC ha estat una història d'èxits. A hores d'ara, encara no hi ha cap dels molts estudis que ja s'han fet que sàpiga explicar les causes reals que han fet d'aquesta entitat la veritable protagonista del que s'ha acabat anomenant *procés*. Uns la vinculen i subordinen als diferents governs de la Generalitat que hem tingut. Uns altres la vinculen als partits independentistes i la veuen com la seva corretja de transmissió, ara d'un ara d'un altre. D'altres hi volen veure relacions amb diferents moviments polítics d'altres èpoques o d'altres països. Tots, però, la vinculen a un moviment d'arrels i motivacions exclusivament nacionalistes. Uns ho fan amb voluntat de desvirtuar el moviment, uns altres perquè són incapaçs d'entendre-ho i, molts, per simple desconeixement. Ningú deu haver llegit la declaració fundacional, perquè de la seva lectura és fàcil entendre que la lluita per les llibertats nacionals es vincula directament i estretament a la lluita per la millora de les condicions de vida dels catalans, de tots els ciutadans de Catalunya.

La mateixa declaració fundacional deixa ben clar que l'ANC es dissoldrà quan hagi aconseguit els seus objectius nacionals descrits en aquesta mateixa declaració. No només sembla que estem lluny d'aquesta autodissolució per la situació actual del procés d'independència sinó, a més, perquè una de les funcions de l'ANC és donar suport a moviments semblants a la resta dels Països Catalans fins que aconseguixin els seus objectius nacionals, tot respectant els diferents processos i ritmes de cada país.

L'ANC sembla fer nosa a molta gent. Els mateixos partits independentistes malden per controlar-la o, si no poden, per fer-la desaparèixer o convertir-la en irrellevant, malgrat les declaracions públiques en sentit contrari. Les misèries polítiques que van fer néixer i créixer l'ANC no han desaparegut d'escena, ans al contrari. I just per això encara és necessària i, vist el que ha passat els darrers mesos, potser més que mai.

En la situació actual, les principals línies d'actuació de l'ANC fixades en l'esmentada declaració fundacional semblen més vigents que mai i, amb la defensa i el suport als presos i exiliats polí-

Acte de constitució de l'Assemblea Nacional Catalana el 10 de març del 2012 al Palau Sant Jordi, a Barcelona ■ ORIOL DURAN / ARXIU

tics, marquen les línies d'actuació que, al nostre entendre, l'entitat ha de seguir en aquesta nova etapa i que, sintèticament, són les següents:

1. Promoure, des de posicions pacífiques i democràtiques, la conscienciació i la mobilització de la majoria de la població de Cata-

És important que l'ANC recuperi l'esperit inicial per afrontar aquesta nova etapa

lunya per recuperar la independència política de Catalunya, reinstaurant la República Catalana com més aviat millor.

2. Treballar per contribuir a la definició dels principis d'organització d'un Estat que permeti aconseguir un futur més pròsper, just, democràtic i participatiu.

3. Treballar per la internacionalització del procés d'independència de Catalunya vetllant, especialment, per les relacions amb la resta de la Unió Europea.

4. Promoure totes les accions necessàries per donar suport, anímic i material, als presos i exiliats polítics catalans i a les seves famílies.

5. Mantenir el caràcter unitari i aglutinador de l'entitat defensant la seva independència respecte dels partits polítics i no participant, amb candidatura pròpia ni integrant-se en cap candidatura, en eleccions polítiques de qualsevol nivell.

En les actuals circumstàncies, amb el president legítim de la Generalitat a l'exili i amb la voluntat de formar un govern autonòmic que treballi per recuperar les mínimes quotes d'autogovern que garanteixin el funcionament dels serveis públics a Catalunya, la instauració efectiva de la República Catalana fa necessària l'acció de la societat civil organitzada.

Per això és important que l'ANC recuperi l'esperit inicial i acumuli les forces necessàries per afrontar aquesta nova etapa. El full de ruta que es debatrà en l'assemblea general d'aquest diumenge, 25 de febrer, esdevindrà una bona guia per

treballar en la direcció dels cinc eixos abans indicats, però les eleccions al secretariat nacional que es faran després de l'assemblea general seran tant o més importants que el mateix full de ruta. Les eleccions d'aquest tipus viscudes fins ara ens han ensenyat que les maniobres dels partits polítics per

El gran repte de l'ANC és buscar, i forçar si cal, la unitat imprescindible per arribar fins al final

ocupar el màxim nombre possible dels 77 llocs del secretariat nacional han estat cada cop més pensades, treballades i recargolades. Ja estem veient els moviments d'alguns candidats que es presenten i que, curiosament, mai han participat activament de la vida de l'ANC per molt que escriguin articles en què s'autoatorguen papers falsos o sobrevalorats.

Ja fa quasi sis anys de l'assemblea fundacional del Sant Jordi i hem tingut temps de conèixer la

molt bona gent que hi ha en les assemblees territorials de l'ANC i la molta feina que han fet dia a dia.

Aquest és el gran patrimoni humà de l'ANC i és d'aquí on han de sortir els membres del pròxim secretariat nacional. Som una entitat viva i dinàmica que ha de treballar el present mirant el futur i, si cal, modificant tot allò que ha esdevingut una cresta o un parany. Avui, ara, el gran repte de l'ANC és recuperar el seu paper d'aglutinador de les diferents visions polítiques existents en l'independentisme i buscar, forçar si cal, la unitat imprescindible per arribar fins al final. Institucions, partits i societat civil hem tingut, i tenim, el nostre rol en aquest procés, però només hem avançat de veritat quan l'ANC ha estat forta i ha actuat sense dependències partidistes.

Difícilment faran aquest paper els qui sempre, o quasi sempre, han viscut dels favors dels dirigents polítics gràcies a formar part del seu petit cercle i ara, sobtadament, es fan presents perquè s'acosten eleccions al secretariat nacional.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

14 detinguts dels CDR que protestaven davant del TSJC

■ Els defensors de la República denunciaven la “repressió de l'Estat” ■ Alguns es van lligar a la porta de l'alt tribunal

Redacció
BARCELONA

Els Mossos van detenir ahir 14 activistes dels CDR (comitès de defensa de la República) que s'havien concentrat davant la porta principal del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), al passeig Lluís Companys, per denunciar “la repressió de l'Estat”.

Coïncidint amb la declaració del major Trapero a l'Audiència Nacional, a Madrid, els concentrats, que corejaven “Els carrers seran sempre nostres”,

La xifra

150

persones van bloquejar ahir a partir de les 08:00 h el Palau de Justícia de Barcelona, al passeig Lluís Companys.

van cridar a favor de l'ex-responsable dels Mossos, de l'exdiputada de la CUP Anna Gabriel, recentment exiliada a Suïssa, del president Puigdemont i dels presos polítics.

La concentració havia

començat a les vuit del matí. Una hora més tard, els Mossos van poder treure alguns dels activistes que s'havien lligat a la porta de l'alt tribunal. Els joves, després, es van asseure davant del cordó policial, tallant el trànsit al carrer, i van haver de ser trets un a un.

Cap a un quart d'11 del matí, el passeig Lluís Companys va quedar obert i els manifestants van quedar continguts darrere de les tanques situades just a la vorera de davant del TSJC, que són per garantir l'accés per l'entrada

Els Mossos van desallotjar ahir un grup de joves que, convocats pels CDR, protestaven davant del TSJC de Barcelona i cridaven a favor dels presos polítics ■ JOSEP LOSADA

principal. Tot i que la policia va demanar reiteradament als manifestants que marxessin, aquests es van resistir durant molta estona, ja que reclamaven l'alliberament dels 14 detinguts. Com que aquests van ser traslladats a la comissaria de les Corts, davant d'aquesta seu i al mig-

dia, s'hi van concentrar més d'un centenar de persones, que van tornar a tallar el trànsit. Com a mesura preventiva, els Mossos d'Esquadra van fer un cordó policial al voltant de la comissaria perquè els manifestants no puguin accedir-hi i la Guàrdia Urbana ha tallat el trànsit en el

tram que va del carrer Còrsega a Entença. Segons va informar el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM), durant l'operació de primera hora del matí davant del TSJC una persona va haver de ser atesa “per un tema mèdic”. En principi el cas va ser aliè a la protesta. ■

Beques de la Fundació Joan Bruguera de Girona

CONVOCATÒRIA 2018

Destinades a cursar estudis d'especialització i/o treballs d'investigació a la Universitat de Montpeller o en altres centres mèdics

Presentació de sol·licituds fins al 20 d'abril

JOAN BRUGUERA
FUNDACIÓ

www.girona.cat/fundaciojoanbruguera

Ajuntament de Girona

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Valtònc** Músic de rap condemnat a tres anys i mig de presó

“La llibertat d’expressió és un dret de tots”

CONDEMNNA • Valtònc ha estat condemnat a tres anys i mig de presó per enaltiment del terrorisme i injúries greus a la corona per una cançó antiga del seu repertori **REACCIÓ** • S’han anunciat mobilitzacions en defensa de la llibertat d’expressió i els principals festivals del país l’han contractat, cosa que ha provocat l’efecte contrari del que pretenien elsensors

David Castillo
SA POBLA (MALLORCA)

El cantant de rap Valtònc ha estat condemnat a tres anys i mig de presó per enaltiment del terrorisme i injúries greus a la corona per l’Audiència Nacional. Nascut a sa Pobla el 1993, Josep Miquel Arenas Beltran és un raper convençut i un poeta agressiu, que no tanca la boca. La seva condemna ha incendiat les xarxes socials en favor de la llibertat d’expressió. Parlem amb ell sense compliments. Parlem amb ell sempre amb to afable i d’una manera educada. El rap és una tendència de resposta sorgida a Nova York als anys setanta. La seva mateixa sigla respon al terme *rhythm and poetry o rage against police*. Valtònc porta una vida sana, cultiva el cos i té una gossa, que ha parit els gossets amb els quals surt a la foto.

A quants anys haurien condemnat aquests jutges els Sex Pistols per la seva cançó ‘God save the queen’, del 1977?

Dos anys mínim, perquè els haurien aplicat un delictes d’enaltiment, entre d’altres [somiuri]. La veritat és que costa entendre totes aquestes coses.

S’haurien carregat la història de la música moderna?

I tant. El que m’ha passat no és res més que l’estat de les coses que estan passant avui dia. Com sabeu, no soc un cas únic.

Es veu que els jutges no tenen la més remota idea de rap ni de cultura ‘hip-hop’... Tampoc de la necessitat de combinar metàfora i realitat en la poesia...

Per als lletristes americans, això seria una cosa molt menor. Als Estats Units fins i tot s’han fet videoclips en què maten Trump, però saben perfectament que és un estil, no un enaltiment. El mateix Eminem ja criticava d’una manera molt *heavy* Bush.

El jove mallorquí Valtònc és un enamorat dels seus pastors alemanys ■ AJMAB

Des del primer moment, veus del ‘hip-hop’ com ara Afrika Bambaataa i Run-DMC feien crítiques virulentes i en un país democràtic ho acceptaven...

Tens raó, perquè la intenció era criticar de manera contestatària l’estat policial que es vivia. No hi ha cap intenció de fer mal a ningú en concret. El rap sempre s’ha utilitzat com a vehicle de resposta, per exemple, contra el racisme als Estats Units...

Com vius que el Suprem ratifiqui la condemna?

No esperàvem trobar justícia a l’Estat espanyol perquè a Espanya no hi ha justícia. Encara no s’han dignat ni a investigar tots els crims del franquisme, entre moltes altres coses. L’única idea és anar cap a Estrasburg per intentar aconseguir que ens escoltin, cosa que no han fet aquí.

No esperàvem trobar justícia a l’Estat espanyol perquè a Espanya no hi ha justícia

Creus que aquests jutges tenen la més remota idea de rap i de cultura ‘hip-hop’?

No els preocupa res, només perseguir gent que no s’expressa com ells ho fan. No confiàvem en el Suprem.

A mi la lletra no m’ha semblat especialment virulenta en relació amb altres temes del rap. Condemnar algú per un poema cantat no és exagerat? Tot els creadors podríem anar a la presó.

És el que t’estic dient: que la gent no s’ha de mobilitzar per jo ni de bon tros. S’ha de mobilitzar perquè la llibertat d’expressió és un dret de tots, i el dia de demà li podria passar el mateix a qualsevol. Si no lluitem ara, amb tot el que està passant, ens la prendran, com han fet amb moltes altres llibertats.

Independentment de les formes, i veient-ho d’una manera no maniquea, si fossis ells no trobaries exagerat condemnar algú per un tema de rap?

És una exageració condemnar algú per haver mostrat la seva creativitat artística a través

d’una cançó. Els que donen suport a aquesta sentència no ho fan per ficar un jove a la presó, sinó perquè no estan a favor de les llibertats, ni els interesses.

Pràcticament et vas autoeditar tota l’obra des de començament de segle. Com veus ara que et convidin als principals festivals del país?

Molt bé. La veritat és que estic molt content amb la resposta dels meus companys. Amb la condemna han aconseguit el que no volien: que la cançó es popularitzi i que la gent conegui la meua obra i les meves cançons. Estic molt agraït i vull aprofitar per donar les gràcies a tots aquests festivals que m’han contractat i a tota la gent que s’està organitzant per donar-me suport i per lluitar de nou per la llibertat d’expressió i fer mogudes.

Com has dit, han aconseguit l’efecte contrari: donar a conèixer una cançó que s’hauria mogut en el cercle restringit del rap.

Efectivament, només m’haurien escoltat les quatre rates que m’han estat seguint a la clauveguera [riu].

Com veus el moment d’involució que es viu a l’Estat? Retiren obres d’art, empresonen polítics convencionals, condemnen músics... Això no té aturador?

Em sembla molt lamentable, però crec que demostra exactament el que està passant aquí i en altres països com Turquia.

Preveus un retorn de la dreta cavernícola latent després de fer-se passar per liberals durant dècades?

Només són liberals per espremer el treballador i violar els drets humans comerciant amb qui sigui. Són liberals per eliminar els drets bàsics i tenir llibertat d’explotació. Això és ser liberal. És una puta vergonya i una puta mentida. ■